

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/254/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518202932
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7518202932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Jany Dudíkovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci manželov: Ing. H. S. rod. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Č. na G. ulici č. XXXX/XX zastúpenej Mgr. Stanislavou Liptákovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Rozvojovej ulici č. 2 a Y. S. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v Č. na G. ulici č. XXXX/XX v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: K. S. nar. XX.XX.XXXX a W. S. nar. X.X.XXXX obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P/151/2018 - 265 zo dňa 12.2.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného na čas po rozvode.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov konania. Maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti manželky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní ich zastupovať a spravovať ich majetok. Manžela zaviazal prispievať na výživu mal. K. sumou 220,- Eur mesačne a na výživu mal. W. sumou 180,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred matke počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Upravil aj styk manžela s maloletými deťmi. Manželov zaviazal povinnosťou uhradiť trovy štátu každému v sume 99,44 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Košice - okolie. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti výroku rozsudku o určení výživného pre maloleté deti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie manžel z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že pri určení výživného súd prvej inštancie vychádzal z jeho príjmu za rok 2019 v sume 1.194,- Eur mesačne a prihliadol k tomu, že ukončil zamestnanie a dostal odstupné 16.350,- Eur, čo údajne činí ďalší mesačný príjem 1.362,- Eur. Nezohľadnil však skutočnosť, že u jeho zamestnávateľa T.W. S., s.r.o. dochádza k ukončeniu pracovného pomeru pre obmedzovanie výroby a aj to bol dôvod ukončenia jeho pracovného pomeru. Vyplatené odstupné potrebuje na rozbehnutie svojej podnikateľskej činnosti v spoločnosti W. s.r.o., aby následne mohol zabezpečiť potreby celej rodiny, preto podľa jeho názoru vyplatené odstupné nie je možné v celom rozsahu započítať do jeho príjmov pre určenie výživného. Zdôraznil, že ide o jednorázový príjem, ktorý sa už nebude opakovať. V prípade, ak by ho použil pre deti, nebude už schopný bez nákupu strojov a materiálu dosiahnuť doterajší príjem. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie pri určení výživného nezohľadnil jeho náklady na rozsah osobného styku s mal. deťmi počas upraveného stretávania sa. Nebola zohľadnená ani tá skutočnosť, že manželka po odsťahovaní sa z domu k rodičom odmieta

uhrádzať inkasné platby v sume 150,- Eur a on je nútený túto čiastku uhrádzať namiesto nej, ak nechce, aby v rodinnom dome neboli odstavené médiá. Svoje mesačné výdavky vypočítal na 1.335,- Eur (hypotekárny úver 430,- Eur, inkaso 150,- Eur, splátka na auto 190,- Eur, poisťka na auto a dom 35,- Eur, telefón 30,- Eur, pohonné hmoty 100,- Eur, výživné 400,- Eur). Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti o určení vyživovacej povinnosti k mal. deťom tak, že bude zaviazaný prispievať na výživu mal. K. mesačne sumou 130,- Eur a na výživu mal. W. mesačne sumou 100,- Eur. Na záver uviedol, že po rozbehnutí podnikateľských aktivít je ochotný podľa svojich príjmov súhlasiť so zvýšením výživného.

3. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu manžela uviedla, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď výživné pre maloleté deti určil z priemerného mesačného príjmu otca, ktorý mal u posledného zamestnávateľa, pretože manžel dal z tohto zamestnania výpoveď sám, pričom jeho príjem z podnikateľskej činnosti, ktorú údajne práve rozbieha, nebolo možné reálne zhodnotiť. Pritom poukázala na to, že spoločnosť W. s.r.o., prostredníctvom ktorej manžel podniká, vykonáva činnosť už od novembra 2014, nejde teda o novozaloženú spoločnosť, ktorá by t.č. potrebovala investíciu na rozbeh, ako to uvádza manžel. Zdôraznila, že výživné je prednostnou pohľadávkou a manžel je povinný si usporiadať svoje majetkové pomery tak, aby neboli na úkor vyživovacej povinnosti, ktorú má voči deťom a až v prípade, keď sú uspokojené odôvodnené potreby mal. detí, môže uspokojovať aj svoje iné potreby a náklady, ktoré nemajú charakter nevyhnutných výdavkov. Má za to, že manžel v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať dopad na iný záver súdu. V podanom odvolaní v podstate len zopakoval svoje argumenty a tvrdenia, ktoré súdu prvej inštancie uviedol už v rámci konania, ktoré mu predchádzalo. Uviedla, že všetky informácie, na ktoré manžel poukazuje v odvolaní, mal súd prvej inštancie k dispozícii už pred rozhodnutím vo veci samej, pričom mal možnosť oboznámiť sa s nimi a náležite sa s nimi zaoberal aj pri rozhodovaní, a to vrátane informácie, že manžel po jej odchode zo spoločnej domácnosti už sám uhrádza aj inkaso 150,- Eur mesačne. Má za to, že súd prvej inštancie náležite zohľadnil aj osobnú starostlivosť manžela o deti počas výkonu styku mal. detí s ním, ako aj jeho výdavky na mal. deti s tým súvisiace. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Manžel vo svojom stanovisku k vyjadreniu matky uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného odvolania. Vyjadrenie manželky považuje za jej subjektívny pocit k rozhodnutiu súdu v snahe získať čo najvyššie výživné bez reálneho zohľadnenia jeho možností a tiež zohľadnenia skutočností, že okrem výživného uhrádza všetky majetkové výdavky rodiny (inkaso, poisťné) a podieľa sa aj na nákladoch súvisiacich s majetkom v BSM (spláca hypotekárny úver, leasing auta). Tiež má výdavky na oblečenie mal. W., ktorú matka riadne nepripravila na stretávanie sa s ním. Maloletá prišla doteraz v jednom oblečení na niekoľko dní, nemala zbalené ani spodné prádlo na výmenu. Zdôraznil, že pracovný pomer v T.W. S. s.r.o. ukončil v dôsledku ekonomickej situácie a ďalšej perspektívy trvania jeho pracovného pomeru. Získané finančné prostriedky, ak chce naďalej zabezpečiť rodinu, potrebuje na rozbeh podnikateľskej činnosti (nákup materiálov, strojov a podobne). Po rozbehnutí týchto činností a materiálnom zabezpečení stolárskej výroby bude schopný prispievať na výživu detí určeným výživným. Poukázal na to, že manželka má spolu s deťmi možnosť bývať v ich rodinnom dome a nie u svojich rodičov. Pritom ide o nehnuteľnosti stojace vedľa seba a náklady súvisiace s bývaním u svojej matky v sume 200,- Eur sú nerentabilné a zbytočné. Predstavujú potreby manželky a nie sú v záujme a v prospech mal. detí.

5. Manželka vo svojom vyjadrení k stanovisku manžela uviedla, že z jeho stanoviska je zjavné, že manžel si ani doteraz vôbec nepripúšťa základné zákonné východisko pri určovaní výživného na mal. deti, a to že výživné má prednosť pred jeho ostatnými výdavkami. Zdôraznila, že v rámci písomného stanoviska navrhol ako dôvodné výdavky započítať nároky, ktoré budú predmetom vyporiadania BSM, ktoré si má možnosť následne uplatniť v rámci vyporiadania BSM. Vylúčila možnosť vrátiť sa bývať do spoločnej nehnuteľnosti, keďže manžel túto uzamkol, vymenil na nej zámky na vstupných dverách, aby sa ona s deťmi viac do domu nedostala. Poukázala aj na to, že z dokazovania vyplynulo, že spolužitie manželov v jednej spoločnej domácnosti nevytvára harmonické prostredie pre výchovu mal. detí, čo potvrdil aj ustanovený súdny znalec.

6. Manžel dňa 10.2.2021 oznámil súdu, že nie je schopný platiť výživné na mal. deti spolu v sume 400,- Eur mesačne. Zároveň do spisu zaslal žiadosť o finančný príspevok z programu Prvá pomoc opatrenie 4B z dôvodu pandemickej situácie Covid 19.

7. Matka k oznámeniu otca zo dňa 10.2.2021 uviedla, že ho pokladá za účelové a zavádzajúce, nedostatočne odôvodnené a hlavne nezodpovedajúce realite. Upozornila, že manžel vykonáva svoju primárnu podnikateľskú činnosť prostredníctvom obchodnej spoločnosti W. s.r.o. v oblasti nezasiahnutej obmedzujúcimi opatreniami prijatými na ochranu pred mimoriadnou situáciou spojenou so šírením Covid 19. Manžel vykonáva činnosť v oblasti stolárstvo a nie v oblasti gastrobiznisu, cestovného ruchu či kultúry, ktoré sú najviac zasiahnuté pandémiou. Podnikateľskú činnosť môže po celý čas riadne vykonávať a podľa jej dostupných informácií ju aj riadne realizuje. Pandémia sa výkonu jeho podnikateľskej činnosti nedotkla. Podľa jej názoru o tom svedčí aj skutočnosť, že styk s maloletou W. manžel realizuje jedine a výlučne v čase jeho pracovného voľna, ani jediný raz sa nestalo, že by mal záujem styk realizovať počas pracovného dňa v pracovnom čase. Doplnila, že manžel nad rámec aktuálnej vyživovacej povinnosti vynakladá na mal. W. len minimálne výdavky spojené so stravou v čase, keď je maloletá u neho. Zakúpil je otepľovačky, avšak jej túto sumu z vlastného rozhodnutia stiahol z výživného. Na maloletú K. manžel nevynakladá nad rámec výživného vôbec nič, keďže styk s ňou nerealizuje - nekúpil jej ani žiaden darček na Vianoce či na narodeniny. Zdôraznila, že manžel sa už počas konania pred súdom prvej inštancie dobrovoľne vzdal pravidelného a stabilného príjmu u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa, preto je dôvodné prihladiť na opakované účelové konanie z jeho strany aj počas odvolacieho konania. Podľa nej je zrejmé, že manžel má aj t.č. príjem, z ktorého uhrádza nielen výživné, ale aj svoje potreby, okrem iného sa napr. odsťahoval z rodinného domu (ktorý jej naďalej nedovolil užívať napriek tomu, že patrí do zaniknutého nevyporiadaného BSM) do S., kde t.č. užíva inú nehnuteľnosť, denne dochádza autom do dielne v K. Q., kde vykonáva podnikateľskú činnosť a je zrejmé, že na pokrytie svojich výdavkov má k dispozícii dostatok prostriedkov. Manželka zároveň oznámila súdu, že ku dňu 31.1.2021 ukončila pracovný pomer na podnet zo strany zamestnávateľa a od 1.2.2021 je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie. K tomu pripojila dohodu o skončení jej pracovného pomeru zo dňa 19.1.2021, z ktorého vyplýva, že dohoda bola uzavretá na základe podnetu zamestnávateľa a po vzájomnej dohode oboch strán. Predložila aj oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o jej zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 1.2.2021.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu manžela ani k následným vyjadreniam nevyjadril.

9. Výroky rozsudku o rozvode manželstva, o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti manželky, zastupovaní maloletých detí, spravovaní ich majetku a o úprave styku neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

10. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného na čas po rozvode spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom starostlivo prihlíadal na všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že konajúci súd sa vysporiadal s námietkami manžela a dodáva, že pri rozhodovaní o výživnom sa použijú zásady citované v ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva,

že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako sú šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, pričom ide o všeobecne známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať je potrebné len nadštandardné výdavky, resp. potreby dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti je súd povinný prihliadať aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na strane povinných rodičov dieťaťa, súd zisťuje ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady a prihliada aj na ich ďalšie zákonné vyživovacie povinnosti. Ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine stanovuje, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vysoká, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v takomto prípade určená tak, aby zodpovedala aj zvýšeným potrebám dieťaťa. Je však potrebné mať na pamäti, že miera týchto potrieb je ovplyvňovaná schopnosťami a možnosťami povinného rodiča a jeho životným štandardom. V prípade, ak sú schopnosti a možnosti rodiča obmedzené, je potrebné mať za to, že odôvodnenými potrebami sú len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie dôsledne vyhodnotil odôvodnené potreby mal. detí a zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca aj matky.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu určené výživné zodpovedá potrebám mal. detí a nezistil okolnosti na strane manžela, ktoré by odôvodňovali určenie výživného nižšou sumou. Pri určovaní výživného je vodiacou zásadou na strane povinného rodiča miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča je treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Ak však súd zistí, že rodič zmenil doterajšie zamestnanie za menej výhodné, musí skúmať, či sa tak stalo z dôležitého dôvodu (zdravotného, organizačnej zmeny, zmena bydliska a pod.), ak to tak nie je, bude vychádzať z jeho príjmu pred zmenou zamestnania. Ak sa preukáže, že k strate (zмене) zamestnania rodič sám neprispel, môže súd stratu zohľadniť, avšak musí prihliadať aj na vyplatené benefity. V tomto prípade manžel pracovný pomer ukončil tak, že sám dal v septembri 2019 výpoveď, pričom musel vedieť, či v podnikaní (podniká od r. 2014) bude dosahovať obdobný príjem. Neobstojí potom jeho obrana, že v podnikaní nedosahuje taký príjem ako v predchádzajúcom zamestnaní, ani jeho tvrdenie, že odstupné musel použiť na rozbeh firmy, keďže tú založil ešte v roku 2014. Nestotožnil sa ani s námietkou týkajúcou sa pomerov manželky, pretože táto si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým plní osobnou starostlivosťou a rozhodujúcim subjektom pri určení vyživovacej povinnosti je v tomto prípade manžel, ktorý sa nepodieľa na výchove a výžive maloletých detí osobnou starostlivosťou. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že určené výživné súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb mal. K. a mal. W. a je nepochybné, že práve manželka dopĺňa zdroj výživy mal. detí na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel manželky na výživnom je porovnateľný s podielom manžela, pretože o deti sa osobne stará a dobrovoľne si voči nim plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu svojich schopností. Odvolací súd je toho presvedčenia, že manžel bol schopný v uvedenom období zabezpečiť si dostatok prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu minimálne bežného štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj svojim maloletým deťom, čo je v súlade s požiadavkou, že deti, ktorých rodičia nežijú spolu, majú mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam odvolací súd poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť ako aj na ods. 5 citovaného zákonného

ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach manžela plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenom prvoinštančným rozsudkom. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené.

17. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutočný stav, na ktorý aplikoval správnu právnu normu, čiže prejednanú vec správne právne posúdil, a keďže správne a zákonne rozhodol o určení výživného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).